

๔ טולמוֹת

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויונפלד שליט"א

רחוב הרוב סלט 7, ירושלים, טל' 02-4161022

אמת עשית ואנחנו הרשענו (נהמיה ט, לג) בהכנע גודלה ובכוננה עצומה. וכותב הרב החיד"א (מדבר קדומות מערכת ג, יא) שהמתודה חטאנו וחטאנו כל ישראל, גורם לטהר המידות העליונות, ולנקותם מאותו הפגם, והוא שפע מלמעלה ומעבריו ומטהרו, והינו (מיכה ז, ח) נושא עון ועובד על פשע, והוא מימי הטהרה לרחוץ חלאת הפגם (שם, יט) המתוודה ומתרחשת שב אל ה' בכל לבו ומגביר התשובה על כל הפרטיהם, הררי העוונות נעשות לו כוכיות, עי"ש, וכי רצון שנזכה תמיד לעשות תשובה ולהתודות כראוי.

בכרכת התורה וכטו"ס
שמעון יוסף הכהן ויונפלד

מודרש

נשא את ראש בני גרשון וגוו' (במדבר ד, כב), הדר הוא דכתיב (משלי ג, ט): וקראה היא מבניינים וכל חפץיך לא ישו ביה, תגין פתן (תוספה הווית, ב, ח): חכם קודם למלך ישראל, מות חכם אין לנו פיווצא בו, מלך ישראל שמת כל ישראל ראין למלכות. הפלך קודם לכהן דROL, שנאמר (מלכים א, לא): ויאמר הפלך להם קחו עמקם את עברי אדריכם וגוו'. בהן גROL קודם לנבי, שנאמר (מלכים א, לו): וממשח אותו שם צדוק הכהן ונבן הנביא, צדוק קודם לנצרן. רבי הונא בשם רבי חנינא אמר יוושלמי הורות, ג, ה: נביא כופף ינאי ורילו יושב לו לפניו פהן, מה טעם, דכתיב (וכירה ג, ח): שמע נא יהושע הכהן הזרול גוו', יכול בגין אדים הריותות ה'י, תלמוד לומר (וכירה ג, ח): כי אנשי מופת הפה, ואין מופת אלא נבואה, שנאמר (דברים יג, ב): וגמן אליך אותן או מופת. משוח בשםן המשחה קודם למרבבה בגדים. נביא קודם למשוח מלתקמה, משוח מלתקמה קודם לסגן, סגן קודם לאלש משמר, ראש משמר קודם לראש בית אב, ראש בית אב קודם לאמרקל, אמරקל קודם לאנפר, גזבר קודם לכיהן דרכיו, פהן קוויוט קודם ללו', לו' קודם לישראל, ישראל למלמור, מלמור ליגר, גיר לעבד משחרר, אימני בפנין למיניהם, שווין אבל אם ה'ה ממיר תלמיד חכם קודם לכיהן דROL עם הארץ, שנאמר: וקראה היא מבניינים, סברין מימר לפירות, להתיות ולכשות, הא לישיבה לא, אמר רבי אבini אף לישיבה, מה טעם וקראה היא מבניינים, אפילו מזה שהוא נבנס לפני ולפניהם. (במדבר רבה ו, א)

בכל יום מקבלין הთורה מחריש במאמר רבותינו זכרונם לברכה: בכל יום וקראה בענייק בחרישים בפנ"ל. ומתקמת שגם בהתורה הקדושה יש בה שני כחות סם חיים, ולהפח במאמר רבותינו ז'ל, על כן צרכין לברך בברכת התורה, פ"ג על-ידי זה זוכין לקבל ולצער אור התורה בברכת בחרית ברכת בחרית סם חיים. וזה בחרית ברכת בחרית שנסמך לברכת התורה. (ברכת התורה הלכה א)

ירושלמים עיה"ק תורת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר נשא לבבוד ... אחדשה"ט!
בעורת ה' נכתב לך משחו השיר לפרש השבוע.
ז'חתדו את חטאומ" (במודר ה, ז).

כתב רביינו הקדוש ז'ל (לקוטי מהר"ן קמא סי' קעה) ויל דע, כי צריך דוקא וידי דברים, כי צריך לפרט את החטא, וכך הרבה להתוודות בדברים בכל פעם על כל מה שעשה. וכגדיתא בספר חרדים (פ"ב כה) מצות עשה שיתודה בפיו השב בתשובה, ויפרט החטא עצמו

עשה כמה דעת אמר (שמות לב, לא) חטא העם הזה חטא גודלה, ויעשו להם אלהי זהב [شمיכאן, בראמר ילפין שצעריך לפרט החטא, בראמר רביה יהודה בן בא] (יומא כב:), רביה יהודה בן בא (יומא כה, מ) והתודה את עונם ואת עונן אבותם [שזה מקור למצוות יודוי, ע' ס' המצוות, מ"ע עג]. מצות הודי ליחיד בשומע תפילה כדאיתא בזו"ק (פ' בלק, דר, קצה) ואמר במס' סוטה (לב): שלכך התקינו תפילה בלחש, כדי שלא ישמעו חבירו כשמתוודה ומפרט החטא בתרך תפילתו. וכותב הרמב"ם (ה' תשובה פ"א ה"א) כל מצות שבתורה, בין עשה, בין לא עשה, אם עבר אדם על אחת מהן, בין בזדון בין בשגגה, כשיעשה תשובה וישוב מהחטא חייב להתוודות לפני ה' ב"ה שנאמר (במדבר ה, ז) איש או אשה כי יעשו... והתודה את החטאיהם אשר עשו - זה וידוי דברים. וידוי זה מצות עשה. וכל המתוודה בדברים ולא גמר בלבו לעזוב - ה'ז דומה לטובל ושרץ בידו שאין הטבילה מועלת לו עד שישליך השרגן. וכותב ביסוד ושורש העבודה (פ"א, ה) דעו נא אחוי ורעי, שעיקר היה הודי הוא התשובה שума, כמו'

הרמב"ם (ה' תשובה פ"ב ה"ב) שיעיד עלי יודע על כל משלמות של א' ישוב להה החטא לעולם, שהשי"ת בוחן כלויות ולב, בוחן את האדם בעת היהודי, האם קיבל בלבו קבלת אמיתית בתכלית החורתה, שימושה זו וلهן יקשר עצמו בקשר אמיתי וחזק בגדים וסיגים שהיה בלבו בלתי אפשר שיחזרו ויבא עוד לאותו חטא. ואיתא בספר החינוך ("אנא ד", חטאתי עוית, פשעתו לפני כך וכך, כלומר שיוכור החטא שעשה שבפירוש בפיו, ויקש בפירה עליו, ויאיר בדבר בכפי מה הייתה צחوت לשונו. עכ"ל. וצריך לומר הודי לאט לאט בנחת, וכמ"ש (ה' חטאתי סי' קלא, ז), ז'ל כשמתוודה צריך לתיבת לידע לפני מי ובשלחה, ובלב נשרב ונרכה, וישראל בין תיבת להתייה לידע לפני מי הוא מתוודה, שאם יאמר אותו במריצה ובלהטי הבנה וכונה, הרי זה בא לתוךנו ונמצוא מקלל, כי הוא בא להתוודות ולבקש כפירה מלפני מלך רם ונsha, ואיך אלו פניו ישא, אם לא יאמר אותו במושע דברא, וברוח נמנוה. ואיתא ביסוד ושורש העבודה (ה, ז) שיזהר לומר תמיד אחר הודי פסוק ואיתה צדיק על כל הבא עליו, כי לע"ג חביבה בתomo ע"ה *

הארות על מאמר "זיבן ד' אלקים את הצלע" (בסימן ז')

ט. ע"י האות האכילה ח"ו הוא הסתרת פנים.
זה בח"י חטאתי בני עלי, שנפלו לתאות אכילה ועי"ז פגמו בכבוד ה' בם"ש (שמואל א' ב') חטאתי הנערים גודלה את פני ה' פני ה' דיקא, שהפוגם ה' בפני כבוד ה' שזה גורם להסתורת פנים, וכ"ז ע"י תאות אכילה, ובמ"ש (שם) ואמר לאיש הזובה תננה בשור לצולות לבון ולא אקח מפרק בשור מבושל כי"א בשור חי וכו'. וזה בח"י משיב (שם) ובוני עלי בני בליעל לא ידעו את ה' לא ידעו דיקא, בבח"י ישע'נו והכלבים עז נפש לא ידעו שבעה מהה רועים לא ידעו הבין (עין למון אות ג), וזה בח"י מש"כ (שם) ולא שמעו לקול אביהם כי חפץ ה' להמיתם, בח"י הסתלקות הנפש ממש ע"י פגם הכבור ע"י תאות האכילה.

(מתוך הספר יש מאין הארות על המה'ק ליקוטי מוהר'ז)

תיקון הכללי

אשר כרת את אברהם. ושבועתו לישחק. ויעמידה ליעקב לחך. ליישראל ברית עולם. הרבה ענינים כלולים בהבטחת ה' בעניין זה. והעיקר והוא על "ארץ ישראל" לעם ישראל. (ע"פ שיש כאן גם עניין התורה, והברית וכו') והוכרו כאן ד' שבילים, ד' בחינות, של' אחת יותר חזקה וקבועה ומוחייבות. א) בריתות ברית. ב) שבואה. ג) חק ונימוס - שצרכיהם לקיימו מצד עצמו. ד) ברית עולם, נצח. וזה הובטח לישראל, הן אם נפרש ליעקבabin במודרגתו היותר עליונה. הן אם נפרש "ליישראל" לעם וככל ישראל.

לאמר: לך את ארץ בנען, חבל נחלכם. מקום המתחאים לכם, מקום קדוש لكم קדוש, הנמצא תמיד בהשגה פרטיה. וחבל משמע לטוב ולרע (כען "חבל התליה"). ואתם תקבעו, אם תהידי ארץ טובה או ארץ אוכלת יושבה ומקיאה אותן, כי הכל לפי מעשיכם. (נחלתכם - רמו לנחל הדיעות, נחל שלכם. ורמו שעיקר מוקומו בארכ' ישראל. ורמו למש"ב מוקדם, כי כמו התוה'ק יש בחינות וכה - ולא זה כה' וכוננו). כן יצאלו.

(מתוך תיקון הכללי בהצעאת נזה' מהו)

מנחת קנות

התוכחה של הצדיק האמת הוא בחייב מנתת קנות, כי הוא מקנא ומוכיח את ישראל ומזהיר להם, אל תפטעו עם איש פלוני שהוא בעל דברך, שרוצה לפתחתך ולחדירה מדריך האמת. והתוכחה הזאת אף על פי שהוא דברך בזון, שמקנא ואומר אל תפטע וכו' שהוא בחינת בזון, אף על פי כן הכל הוא מחתמת אהבה, בבחינת כל רחמיותך שלא קשור עמהה קנאה לאו רחמיותך רחמי, שער הקנאה והתוכחה הפל מחתמת אהבה וחסד, כדי להזכירם לモוטב, לא לרחק חס-ושלום כי אם לא רכבים בכל מיני הרקבות. ועל כן על-ידי תוכחה זאת מתגלה חסיד, שעיל ידו חותכין וגוזרים את הפלכות בחינת חכמה תפאה מחייבת מלכות דסיטרא אחרא קליפות עמלך, ווילן להרחק עצמנו מכל מיני חכਮות הייצוגו, ולהניע ולחרים כל השכליות והצמחיות אל השם יתברא, הבינו להפיר ולהשיג אותן יתברא על ידם, שזה העקר שבשבילו זה נוצרנו.

זה בחינת ששתת הדרשות שגוננו בשבועות. פי' עשרה הדרשות הם בחינת כל התקומות המקבלותם בתורה גנ'ל. אנק' אל'ק'ו וכו', זה עקר הצעת ה' ל'להודיע פ' ה' הוא האלים. וזה בחינת מאמר ראשו'ן "אנכי ה' אל'ק'ו", שעיל-ידי זה האיר בכם להודיעם פ' ה' הוא האלים. לא יונקה לך אל'ק'ים אחרים וכו', זה בחינת האזהרה לרשׁ ולסלק הרוח שנותה של חצר הרע שמשם כל העונות, רחמנא לאילן, שזה עקר גורמות להוציא את ישראל מלמענות שבאין על-ידי הרוח שנותה וזה בחינת לא יונקה לך אל'ק'ים אחרים וכו', פי' ניצר גרען נקרא אל-אחר-קיירות (במבחן במקומם אחר, פי' הוא עקר הרוח שנותה, פי' נקרא "מלך נזון ובסיל" וזה בחינת אליהם אחרים, עבודה זרה, שהם תכלית הקסילות והרוח שנותה פירען לכל בדעת גזל השנות וקסילות של עבודה זרה וכובען בפסוקים ובס' גזל השנות של כסילות ושותה דעתם, כמו שכתוב, "וְאַתָּה יִבְעַר וַיֵּסְלֹן וּכְיוֹן". ומכמו שכתוב, "ולא ישים אל לבו לא דעת ולא תרונה לאמר חציו שרפתי במו אש וכו'" וכן בפסוקים רבים ממש מבחן הטענה זרה, שהויא רשך הירק בעם משם נטש הרוח שנותה של כל החוטאים, רחמנא לאילן, פי' כל חמוטאים הם בחינת עבודה זרה, כמו שכתוב, "וְשָׁרֶם וְבָרֶם אֶלְהִים אֶחָדים וּכְיוֹן". ועל-כן במאמר "לא יהי לך אל'חים וכו'", כלולים כל הלא תעשה, פמזא שאנק' פולל כל המצוות עשה ולא יהי לך פולל כל הלא תעשה, פי' אנק' זה בחינת הקשחת הדעת הפל' שמשם כל המצוות עשה שפרטיה, פי' על-ידי כל מצעה ומצעה נטש מלה' ודע' לה' את הבורא יתברא שמו ולא יהי לך כל הלא תעשה שבאים מරוח שנות, שהויא בחינת עבודה זרה בפ' נזאת, שאנק' ולא יהי לך ה'ם כל' כל התורה, שהיא עקר גורמות הקברא בתורה גנ'ל, שהויא להמישך דעת, להודיע פ' ה' הוא האלים, לרשות על-ידי זה הרוח שנותה שהויא נטף דעת, כדי להוציא את לישועה ומעתיר בערכם. נון מובליל.

ישראלי ממעונות.

שלום לאחובי בני חביבי גרו יאיר.
מכתב קבלי עתה, וזהו לי לנחת, בראשות
שבכטנו דברי אמת בלבך. ובכל מה שאטה פותח
מספריות לבך אין כל זה חיש בעינך, כי בבר
אני יודע ושמעתה הרבה הרכה בפירוש ובראוי
%;">שענבר על כל מי שרוצה לגע ולהריח בירית
ויראת ה', במברא מיזה הרבה בספריו
הקדושים, ובפרט בהשיקת הפרק בלקוטי
תנניא סימן (נ"א) [מ"ח] המתחלק לשאים נכס
בעבודת ה' וכו', ענן שם היטב כל דבר ודבר
ובסימנים הטעמים נ"ב נ"ג נ"ד וכו', גם בלקוטי
שענרי ה' לחיש טפירים הנטחים נכסים וככל
האגרות שכתבתني לך עד הנה, וכל מה
ששמעת מפי. מכם תוכל להבין, שהוא
מעשה גודלה עמיקה ונוראה מאד מאד, מה
שנענשה עם האדים בזה העלים, גם כל אחד
נענשה מה שנענשה, אשר אפללו שלמה הפלג
עליו השלום לא היה יכול לעמוד על הדברים
מה שנענשה עם האדים בזה העולים כמו שתוב
קלהות ג' מוביל אשר ימצא את דמעשה אשר
עשה האלים וכו', ובתיב (שם ח) "בשביל
אשר יعمل האדים לבקש ולא ימצא, וגם אם
יאמר החקם לדעת לא יוכל למצא". וכל זה
כלול ונוקטו בפונה שהוכרנו בשבועות הקדושים
ה עבר בענין קרבן המespט של השם יתברא
שי איפשר להשימים, כי אם מי שהשליך עצמו
לעבדות גמור, בתקמימות ושותות וכו' שהשיג
דרכי ה' וכו'. יותר ענינו השם יתברא לזכר
בשעקה שלישית של אתמול דברים נפלאים
עמיקים ותמיימים מאד, כאשר ייסר לך קצת
דמעט מוסר כתוב זה רב נחמן מהייסן,
ומאך הו מני לי אשר לא נקנו שתשמע
בעצמך הדברים האלה, אך זאת נחמתנו כל
מה ששמעת עד הנה בפרט בשבועות העבר.
עד הנה עירנו רחמיו יתברא, ואנו מחייבים
שיושיף נפלאותיו וחסינו עפנו בירתה שאות עד
שנוגה לאחרית טוב בזורת השם יתברא, כי
חסדי ה' לא חמו ולא כלו ורחמיו לעולם. והנה
מה מאנד החירני נפשי בעת שהה ודיידי ר'ש
רו' יאיר בביתי, וספר ששמע מאתק בפה ובו
תורה מג'ן השבועות העבר. כמו חלב ג' שן
שבעה נשי מזה, כי באלה הפעתי שתו'ר
ותשיט בדרכי תורת אמת, שאטה שומע
מאתי, תעלהנה כלוותי בדבר שפתח מישרים.
ותהלה לאל עשו רשות דוד בלב ר'ש ה'פ'ל.
ובבר ספר מהם עם אחרים, וכל זה הו ר'זונ
הקדושים ז' להודיע לבני האדים וכו', לכל מי
שחפץ לשמע באמת. דברי אביר הטעפה
ליישועה ומעתיר בערכם. נון מובליל.
(עלים להרופה מכתב קה)

ימית בת אמת
חוורה בתשובה שלמה

לחצלה
ר' אברהם בן אסתר ומשפתו
ברוחניות ובנשיות

לעלוי נשמות
תמו בת אסתר ע"ה

נלב"ע ט"ז שבת

תג'כבה.

נתן וצינה לאואר ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה ו"

ניב כהן בן ערנה
ליווון הנון

והצלחה ברוחניות ובנשיות

לעלוי נשמות
שמעואל בן אברהם כהן ז"